

Слободян Т., здобувач вищої освіти, групи Б1/1
Науковий керівник: Кравченко Т., к.філол.н., доцент
Миколаївський національний аграрний університет
tanyaslobodian1051@gmail.com

ВІЧНЕ СЛОВО КОБЗАРЯ

9 березня 1814 – дата, коли народилася нова кріпацька душа для пана, а для України — її великий Кобзар — Тарас Шевченко. Його ім'я стало святим для всіх українців. Ця людина залишила людству свої безцінні духовні надбання – твори і світлу пам'ять про себе. Він пробуджував любов до своєї Батьківщини, кликав сильних на подвиги, вселяв у слабких надію і віру.

Шевченко був і залишається справжнім митцем, який здобув світову славу, людиною з незвичайною долею та надзвичайним талантом. Пам'ять про цього талановитого поета, художника та критика не вмре ніколи, а його твори будуть жити вічно та хвилювати душу кожного.

Так Іван Франко писав про Шевченка: «Він був сином мужика і став володарем у царстві духа. Він був кріпаком і став велетнем у царстві людської культури. Він був самоуком і вказав нові, свіжі і вільні шляхи професорам та книжним ученим». З допомогою своєї творчості та прожитих років Т. Шевченко довів, що безстрашні люди, які прагнуть до свободи, народжуються у найгірші часи для того, щоб якомога точніше підкреслити нездоланність духу свого народу та його безсмертя. У Шевченка була виняткова роль при згуртуванні української нації, формуванні свідомості українського народу, а найголовніше – його творчість дуже пов'язана зі становленням нашої мови. У нього вийшло майже неможливе – він вивів свою рідну мову на всесвітній рівень. Поезія Шевченка стала рідною мільйонам людей, його твори перекладають та читають на десятках мов. У кожній країні читають ці твори порізно, кожен бере звідти саме те, що є досить близьким до сучасності. Минуло півтора століття після смерті великого поета. За весь цей час знайшли дуже багато цікавої інформації про життя та творчість Кобзаря. Тарас Шевченко — це не минуле, Тарас Шевченко — це сьогодні. Він дуже важливий і для тих, хто живе зараз, і для молодих, хто тільки починає своє життя.

Сам Тарас Григорович Шевченко прожив не так багато – усього 47 років: 24 роки він мучився у кріпацтві, 10 років перебував на засланні і всього лиш 13 років був вільною людиною. Шевченко завжди писав правду незважаючи на те, якими б поганими були наслідки. На мою думку, причиною цьому було те, що він з дитинства був кріпаком та взагалі майже все життя перебував у неволі, саме тому він нічого не боявся і завжди говорив все так, як воно є насправді. Його слова будуть актуальними і через багато-багато років, адже після себе він залишив велику і цінну духовну спадщину: більше тисячі різноманітних творів.

Я вважаю, що не варто змушувати когось читати твори Тараса Шевченка. Адже його творчість є досить своєрідною, а тому немає сенсу займатися її

додатковою пропагандою. Своє безсмертя вона довела вже давно, саме тому не потрібно сумніватися про невмирущість слова Кобзаря.

Творчість Шевченка невичерпна – вона навіки! Усі наступні покоління знаходять в ній надзвичайне поєднання народного і вселюдського досвіду, який знайшли й ми з вами. Цей великий поет житиме у наших серцях вічно, адже саме він у свій час допоміг зберегти Україну.

Використані джерела:

1. <https://khoda.gov.ua/v%D1%96chne%C2%A0slovo%C2%A0kobzarja%21>
2. О.Т. Гончар «Вічне слово» (1968)
3. <https://unalib.ks.ua/vichno-zhive-tvoe-slovo-shevchenko-i-sogodennya.htm>.
4. <http://kpkkim.km.ua/index.php?newsid=2277>